

Кривич Яна Миколаївна, аспірантка кафедр менеджменту, ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ» (м. Суми)

ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ БАНКУ

Досліджено термінологічні проблеми формування системи управління інноваційним потенціалом банку, запропоновано та обґрунтовано авторське визначення категорії «система управління інноваційним потенціалом банку».

Система управління інноваційним потенціалом являє собою сукупність взаємопов'язаних елементів та засобів, дія яких направлена на його повноцінне використання, та розвиток банку в цілому. Відповідно, системний підхід забезпечує динамічне врахування всієї множини факторів, що впливають на управлінське рішення та їх розгляд у взаємозв'язку з внутрішніми та зовнішніми тенденціями розвитку інноваційного потенціалу.

Таким чином, під системою управління інноваційним потенціалом ми пропонуємо розуміти цілісний структурований взаємопов'язаний комплекс скоординованих дій у вигляді сукупності принципів, методів та організаційних механізмів реалізації управлінських рішень, застосування яких забезпечує ціленаправлене та систематичне використання ресурсів з метою раціонального формування та використання інноваційного потенціалу; а також оцінки його адекватності, яка дозволяє оцінити та в подальшому враховувати потенційні можливості банку, що надасть змогу більш ефективно управляти інноваційною діяльністю банку.

Авторський підхід до розуміння сутності даного процесу відрізняється від традиційного тим, що воно акцентує увагу на *необхідності формування цілісного та гнучкого механізму управління інноваційним потенціалом*, який би не лише відповідав сучасним

вимогам глобальної конкуренції, але і приводив у відповідність можливості інноваційного потенціалу та стратегічні цілі інноваційного розвитку банку. Нами запропоновано систему управління інноваційним потенціалом банків розглядати не просто як окремий процес або діяльність, а як *цілісний, взаємопов'язаний комплекс послідовних дій, сукупність виважених організаційно-управлінських рішень*, вирішення яких дасть змогу банку отримати максимальний економічний ефект від реалізації інноваційного потенціалу. Авторське визначення підкреслює той факт, що весь комплекс заходів по формуванню системи управління інноваційним потенціалом банків підпорядкований єдиній меті – *ефективне використання інноваційних ресурсів* (реальних та потенційних). На нашу думку, реалізація даної мети можлива лише за умови побудови ефективною системи управління. Також ми акцентуємо увагу на оцінці адекватності інноваційного потенціалу, як одному з ключових елементів системи управління інноваційним потенціалом, який дає змогу оцінити не лише *сам інноваційний потенціал, але і всі потенційні можливості банківської установи в цілому*.

Підводячи загальний підсумок, зазначимо, що обґрунтовані вище особливості авторського визначення економічної категорії «система управління інноваційним потенціалом банку» дозволяють розуміти її більш системно, комплексно, з урахуванням динамічних змін у зовнішньому оточенні банку та визначених ним стратегічних пріоритетів розвитку.

Кривич, Я.М. Термінологічні проблеми формування системи управління інноваційним потенціалом банку [Текст] / Я.М. Кривич // Міжнародна банківська конкуренція: теорія і практика : збірник тез доп. IV Міжнародної науково-практичної конференції. – Суми : УАБС НБУ, 2009. – Т. 2. – С. 50–51.